

Sygn. akt VII Ka 9/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Radojewska

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Idzikowska - Oleszczyk

przy udziale oskarżyciela publicznego z Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie – sierżanta sztabowego Rafała Owczarka

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2019r.

sprawy **J. Ł.**

s. A. i H., ur. (...) w C.

obwinionej z art. 97 kw, art. 95 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 21 września 2018 r. , sygn. akt IV W 304/18

orzeka:

1. Na podstawie art. 104 § 1 pkt. 7 k.p.s.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt. 8 k.p.s.w. uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie w zakresie związanym z jego wydaniem,
2. kosztami procesu w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

J. Ł. została obwiniona o to, że:

I.W dniu 01 luty 2018r ok. godz. 9.30 w miejscowości G. ul. (...) kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) nie dostosowała prędkości do panujących warunków na drodze w wyniku czego zjechała do przydrożnego rowu i wywróciła pojazd na dach tj. o wykroczenie z art. 97 kw

II.W tym samym miejscu i czasie kierowała pojazdem mechanicznym marki F. (...) nr rej. (...) nie posiadając przy sobie wymaganych dokumentów tj. prawa jazdy tj. o wykroczenie z art. 95 kw

Sąd Rejonowy w Częstochowie wyrokiem zaocznym z dnia 21.09.2018r sygn.. akt IV W 304/18 uznał obwinioną J. Ł. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku wyczerpujących znamiona wykroczeń określonych w art. 97 kw i art. 95 kw i za to z mocy art. 97 k.w. w związku z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył obwinionej karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych; na mocy art. 118 § 1 i 3 k.p.w. art. 3 ust 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 30 (trzydzieści) złotych oraz zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 (sto) złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionej zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego polegające na rozpoznaniu sprawy na rozprawie i wydaniu wyroku zaocznego pomimo cofnięcia przez obwinioną sprzeciwu. Apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy obwinionej okazała się zasadna, apelujący słusznie wskazał na bezwzględną przyczynę odwoławczą jaką był dotknięty wyrok.

W dniu 22 maja 2018r Sąd Rejonowy w tej sprawie wydał wyrok nakazowy.

W dniu 19.06.2018r obwiniona złożyła sprzeciw od tego wyroku. Sprzeciw jest oświadczeniem braku zgody na decyzję organu procesowego, stanowi oświadczenie woli podmiotu procesowego, z którego wynika, że nie zgadza się on z wydanym w stosunku do niego wyrokiem nakazowym i w związku z tym żąda rozpoznania sprawy w normalnym trybie (J. Grajewski, Postępowanie nakazowe w polskim procesie karnym, SP 1991/1, s. 77; Z. Wrona, Postępowanie nakazowe w polskim procesie karnym, Warszawa 1997, s. 106; K. Noskiewicz, Sprzeciw ..., s. 90). Fakt wniesienia sprzeciwu powoduje ex lege utratę mocy prawnej zaskarżonego orzeczenia i dalsze prowadzenie sprawy przed instancją a quo na zasadach ogólnych, co wprost wynika z art. 506 § 3 k.p.k. w zw. z art. 94 § k.p.s.w. (J. Grajewski, Rodzaje sprzeciwów ..., s. 315; K. Zgryzek, Warunki dopuszczalności wniesienia sprzeciwu od nakazu karnego [w:] Środki zaskarżenia w procesie karnym. Księga pamiątkowa ku czci Profesora Zbigniewa Dody, red. A. Gaberle, S. Waltoś, Kraków 2000, s. 367; K. Noskiewicz, Sprzeciw ..., s. 91–93). Wniesienie sprzeciwu nie prowadzi do uruchomienia kontroli wyroku nakazowego będącego przedmiotem zaskarżenia, sam sprzeciw nie podlega także merytorycznemu badaniu z punktu widzenia zasadności jego złożenia (I. Nowikowski, Odwołałość czynności procesowych ..., s. 174; T. Grzegorzczak [w:] T. Grzegorzczak, J. Tylman, Polskie postępowanie ..., s. 769; Z. Wrona, Postępowanie nakazowe ..., s. 105).

Konsekwencją wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego jest dalsze rozpoznanie sprawy, w której ten wyrok wydano, na zasadach ogólnych.

Sąd w niniejszej sprawie wyznaczył termin rozprawy na dzień 21.09.2018r godz. 12.30. W tym dniu tj. 21.09.2018r obwiniona złożyła w biurze podawczym Sądu oświadczenie o cofnięciu sprzeciwu, co ważne oświadczenie to zostało złożone o godz. 9.14 a rozprawa rozpoczęła się dopiero o 12.30. Z nieustalonej przyczyny oświadczenie to nie zostało dołączone do akt przed godziną rozprawy, zatem Sąd prowadząc rozprawę i wydając wyrok o godz. 13.00, nie miał wiedzy, że wobec cofnięcia sprzeciwu, uprawomocnił się wyrok nakazowy.

Przepis art. 506 § 5 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.s.w. statuuje dopuszczalność cofnięcia sprzeciwu. Końcowym momentem skorzystania z tego uprawnienia jest chwila rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej. Cofnięcie sprzeciwu może nastąpić zarówno w formie pisemnej, jak i ustnie do protokołu podczas rozprawy głównej, ale przed rozpoczęciem przewodu sądowego.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy zgodnie z którym, na skuteczność cofnięcia sprzeciwu od wyroku nakazowego nie ma wpływu fakt, że został on przekazany do właściwego wydziału sądu po dacie wydania wyroku na rozprawie, skoro sprzeciw został złożony w terminie określonym w art. 506 § 5 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.s.w. W takiej sytuacji wydany w tych warunkach kolejny wyrok jest dotknięty uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą, o jakiej mowa w art. 104 § 1 pkt 7 w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w (wyrok SN z 21.08.2008 r., III KK 224/08, LEX nr 448933).

Taka sytuacja występowała w niniejszej sprawie, obwiniona złożyła skutecznie sprzeciw w dniu rozprawy, przed rozpoczęciem przewodu sądowego (3 godziny wcześniej). Na skuteczność cofnięcia sprzeciwu nie miał żadnego znaczenia fakt, że został on przekazany do Wydziału tego Sądu dopiero w dniu 24.09.2018r. Stosownie do treści art.

507 k.p.k., wyrok nakazowy, od którego sprzeciw cofnięto, staje się prawomocny. (art. 506 § 5 k.p.k.) i taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Wyrok nakazowy, stał się prawomocny, należało zarządzeniem stwierdzić jego prawomocność i wykonalność (art. 9 § 2 k.k.w.). Dlatego rozpoznanie sprawy ponownie na zasadach ogólnych i wydanie wyroku zaocznego nastąpiło z rażącym naruszeniem art. 507 k.p.k. jak również art. art. 5 § 1 pkt. 8 k.p.s.w. zakazującego ponownego prowadzenia postępowania karnego, jeśli co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Wydany w tych warunkach kolejny wyrok dotknięty jest uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt. 7 k.p.s.w.

Wobec powyższego niezbędne stało się wyeliminowanie tego wyroku z obrotu prawnego, co pociągało za sobą konieczność umorzenia postępowania.

Sąd Okręgowy zatem na podstawie art. 104 § 1 pkt. 7 k.p.s.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt. 8 k.p.s.w. uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w zakresie związanym z jego wydaniem, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.